

ПРАВИЛА ДЛЯ АВТОРІВ

Редакція приймає до друку **оригінальні експериментальні роботи; огляди** з актуальних проблем біохімії; **методичні роботи**, в яких описано нові або вдосконалені методи біохімічних досліджень; **статті з історії біохімічної науки**, що висвітлюють еволюцію ідей, виникнення і розвиток наукових шкіл або які присвячені творчим портретам учених; дискусійні статті; **рецензії** на нові книги; **наукову хроніку**. «Український біохімічний журнал» друкує також роботи з **різних розділів суміжних наук**: клітинної та молекулярної біології, біоорганічної хімії, біофізики, фізіології і біохімії рослин та мікроорганізмів, медичної біохімії, фармакології і генетики, в яких застосовано біохімічні методи, а одержані біохімічні дані були використані під час обговорення результатів дослідження.

Статті в журналі друкуються **українською, російською або англійською мовами**.

Подання та робота з рукописами

Автор надсилає (простим, а не рекомендованим листом) або приносить рукопис статті, рисунки, таблиці та інші матеріали в редакцію у друкованому вигляді у двох примірниках, а також подає їх в електронній формі на оптичному диску (CD чи DVD) або USB-накопичувачі (т.зв. «флешка»). У разі подання матеріалів в електронній формі на USB-накопичувачі, на ньому мають бути лише файли, що подаються.

Таблиці, рисунки та інший ілюстративний матеріал подаються кожний на окремому аркуші (окремим файлом на електронних носіях).

Формат файлів для тексту і таблиць – документ MS Word (doc, docx або rtf), для рисунків та іншого ілюстративного матеріалу – tif, bmp, wmf, gif, jpg, eps або pdf.

Датою отримання статті вважають дату надходження її до редакції. В разі одержання статті, оформленої з порушенням цих правил, редакція залишає за собою право статтю не приймати, не рецензувати і не повертати авторам, про що повідомляє авторів.

Подані до УБЖ статті обов'язково рецензуються двома провідними спеціалістами у відповідній галузі. Після доопрацювання статті згідно із зауваженнями рецензентів автор повертає надісланий йому примірник рукопису та рецензію до редакції, а також подає два примірники виправленої статті, її електронну версію (на CD, DVD чи USB-накопичувачі або

електронною поштою editor@biochem.kiev.ua) та обов'язково – відповідь рецензенту.

Для контрольного вичитування статті редакція надсилає авторові електронною поштою верстку, яку треба терміново вичитати і не пізніше наступного дня електронною поштою або телефоном повідомити редакцію про виявлені помилки (зазначивши сторінку, колонку, абзац, рядок, де слід зробити виправлення) або про відсутність помилок. Якщо відповідь від авторів вчасно не надійшла, редакція залишає за собою право затримати її публікацію.

У разі негативної рецензії, яка виключає можливість доопрацювання рукопису статті, один її примірник редакція залишає у своєму архіві, а другий разом із рецензією повертає авторам.

Загальні вимоги до рукописів

Обсяг експериментальної роботи зі списком цитованої літератури, таблицями та рисунками з підписами, що пояснюють одержані результати (все на окремих сторінках), має не перевищувати 20 сторінок (40 тис. знаків), огляду – 30 сторінок (60 тис. знаків), надрукованих на принтері (текст – кегль 14, таблиці – кегль 10; інтервал між рядками – 1,5).

Рукопис статті має бути підписаний кожним із авторів.

На окремій сторінці необхідно навести відомості про авторів: прізвище, ім'я, по батькові, поштову і обов'язково електронну адреси, номери службових й домашніх телефонів з кодом міста, номери мобільних телефонів.

Рисунки, фотографії, схеми тощо можуть бути чорно-білими або кольоровими. Перевагу слід надавати кольоровому ілюстративному матеріалу.

Якщо у статті використовуються ілюстрації, опубліковані іншими авторами, автор рукопису зобов'язаний надати редакції документальне підтвердження дозволу на використання цих ілюстрацій від власника авторських прав.

Окремі вимоги до оформлення рукопису

Текст

Шрифт – Times New Roman; кегль 14 (таблиці – кегль 10); інтервал між рядками – 1,5.

Всі сторінки рукопису мають бути пронумеровані.

Таблиці та ілюстративний матеріал

Усім колонкам в таблицях необхідно дати назву і вони мають бути заповнені відповідними даними (якщо дослід не проводили, треба ставити «—», а якщо показники не встановлено — «0»).

На фотовідбитках зазначається їхній верх.

На полях рукопису слід помітити місця розташування рисунків і таблиць.

Структура рукопису

На першій сторінці у верхньому куті ліворуч ставиться УДК, під ним — назва статті, ініціали та прізвища авторів, назва установи, де було виконано роботу, електронна адреса, нижче — резюме мовою статті (до 2/3 сторінки), де стисло висвітлюються основні результати, підсумки дослідження, далі — ключові слова (до 10 слів), які є основою для включення статті в певні розділи реферативних журналів. Бажано, щоб ключові слова згадувалися як у назві статті, так і в резюме.

Наприкінці статті після списку літератури додаються назва статті, ініціали та прізвища авторів, офіційні назви установ, де виконано роботу, електронна адреса, резюме і ключові слова російською та англійською мовами у точній відповідності до оригінального українського тексту. Якщо статтю написано російською чи англійською мовою, ця інформація подається, відповідно, українською та англійською чи українською та російською мовами.

Рекомендована структура статті:

- Вступ (без заголовка)
- Матеріали і методи
- Результати та обговорення
- Висновки (без заголовка)
- Література

На початку статті стисло викладається історія питання з посиланням на джерела літератури та обґрунтування мети дослідження.

Розділ «Матеріали і методи» має бути поданим так, щоб за наведеним описом методів і реактивів, умов проведення дослідів можна було б відтворити експерименти. На загальновідомі методи досить дати посилання на публікації. Необхідно навести назви фірм та зазначити країни-виробники реактивів і матеріалів, які було використано в досліді; вид і кількість піддослідних тварин і обов'язково застосовані методи знеболювання та евтаназії.

Усі позначення і найменування фізичних і хімічних одиниць вимірювання наводять у системі СІ. Амінокислоти позначають ско-

рочено символами із трьох латинських букв. Згідно із сучасною номенклатурою доцільно використовувати терміни **ензим** (а не фермент) і **протеїн** (а не білок).

У разі застосування в роботі **ензимів** необхідно наводити рекомендовану або систематичну їхню **назву** та **шифр**, дотримуючись рекомендацій Міжнародної біохімічної спілки (Enzyme Nomenclature. 1992. — Acad. Press. San Diego. California і Supplement (1–6) — в Eur. J. Biochem. (1993–1997, 1999) або електронна версія: <http://www.chem.qmul.ac.uk/iubmb/enzyme>). Для давно відомих ензимів можна дати назву і шифр згідно з перекладним виданням «Номенклатура ферментів» / Ред. А. Е. Браунштейн, М., 1979 р.

Активність ензимів необхідно визначати за швидкістю каталізованої реакції і виражати в мкмольх перетвореного субстрату або утвореного продукту за 1 хв на 1 мг протеїну. Застосовують також ще дві одиниці ензиматичної активності: стандартну одиницю активності U (IU) і катал (скорочено кат). Питома активність ензиму звичайно виражається відповідно в мкмольх/хв на 1 мг протеїну або в од. акт./мг, кат/кг (Р. Досон, Д. Елліот, У. Елліот, К. Джонс. Справочник биохимика, М.: изд-во «Мир», 1991. 543 с.). Кожного разу строго зазначаються умови проведення реакції, тобто температура, рН, концентрація субстрату.

Концентрацію розчинів слід наводити в М, мМ, мкМ тощо, але не в нормальній концентрації (н.). Якщо концентрацію виражають у відсотках, то її варто уточнити (дати показники маса/маса, маса/об'єм, об'єм/об'єм). Варто також зазначити, які солі використовувалися для виготовлення розчинів — кристалогідрати чи безводні.

Для характеристики сполук використовують термін **відносна молекулярна маса** M_r (відношення маси молекули речовини до 1/12 маси атома вуглецю C_{12}), яка не має розмірності або термін **молекулярна маса**, яку виражають у Да (дальтон) або в кДа.

Описуючи дані, які визначено з використанням **методів видимої або УФ-абсорбційної спектроскопії**, слід пам'ятати, що вони практично характеризують поглинання. Для кількісного оцінювання клітинної щільності варто вживати термін пропускання (Т), за якого враховують розсіювання. В іншому разі слід вживати термін «поглинання» — **абсорбція** (А), але не «екстинкція» і «оптична густина».

Якщо в дослідженнях було використано конкретні організми (тварини, рослини,

мікроорганізми), під час першого згадування їх у тексті статті необхідно зазначити повну видову назву цих організмів латинською мовою (курсивом), дотримуючись сучасної систематики, а в разі повторного згадування найменування роду наводять скорочено однією буквою, за винятком тих випадків, коли родові назви різних організмів починаються на одну й ту саму букву. Тоді використовують скорочення з декількох букв, наприклад *Staph. aureus*, *Str. lactis*.

Скорочення слів (абревіатури), крім загальновідомих, у таблицях і в підписах до рисунків наводити не варто (за деяким винятком, в цьому разі з обов'язковим розшифруванням їх у примітках). Не варто також, окрім загальноприйнятих скорочень, наводити у статті довільно скорочені короткі слова (наприклад, такі як пероксидаза, глюкозидаза тощо).

Цифрові дані необхідно заокруглювати згідно з усталеними правилами, враховуючи середню похибку дослідів. **Вірогідність** відмінностей показників слід **обґрунтувати** статистичним аналізом, посилаючись на конкретні методи. Не можна наводити одні й ті самі результати в таблицях і на рисунках.

Список літератури складають за порядком цитування джерел у тексті (їх позначають цифрами у квадратних дужках) і подають у кінці статті. У джерелах літератури не наводять назву статей, але мовою оригіналу подають скорочену назву часопису, том, номер і сторінки. Назви книг (монографій, збірників праць), дисертацій, авторефератів тощо слід наводити повністю. Не можна посилатися на неопубліковані матеріали. Якщо кількість авторів цитованої роботи не більше чотирьох, наводять усі прізвища, а якщо більше, то залишають лише три перші прізвища, а далі пишуть «та ін.», «и др.», «et al.». У переліку джерел літератури в експериментальній роботі бажано наводити не більше 20 найменувань, а в огляді — 100. При цьому мають переважати посилання на роботи останніх років.

Зразки бібліографічних посилань

1. Вадзюк О. Б., Костерін С. А. // Укр. біохім. журн. — 2003. — **75**, № 5. — С. 47–55.
2. Максимчук О. В., Бездробна Л. К., Сидорик Л. Л. та ін. // Укр. біохім. журн. — 2008. — **80**, № 4. — С. 59–65.
3. Пархоменко Ю. М., Пилипчук С. Ю., Черныш И. Ю. и др. / Матер. Межд. симп. «Активные формы кислорода, азота и хлора в регуляции клеточных функций в норме и при патологии». — Гродно, Беларусь, 2006. — С. 50–55.
4. Луговской Э. В. Молекулярные механизмы образования фибрина и фибринолиза. — К.: Наук. думка, 2003. — 219 с.
5. Nagaoka K., Suzuki T., Kawano T. et al. // Biochem. Biophys. Acta. — 2006. — **1759**, N 3–4. — P. 132–140.
6. Данилович Ю. В. Властивості та роль Ca²⁺/H-обміну плазмалеми міомеріа. Автореф. дис. ... канд. біол. наук. — К., 2001. — 20 с.
7. А.с. 1785096 SU, МПК⁵ А61К35/32. Способ очистки экстракта пантокрина для инъекций / Даценко З. М., Попов Ю. П., Юрьев И. Р., Передерей О. Ф., Губченко Е. Н.; ДСП; заявл. 11.06.1990. — 2 с.
8. Пат. 40767 UA, МПК G 01 N21/00. Спосіб визначення антиоксидантної активності біологічно активних сполук (БАС) / Шаповал Г. С., Громова В. П. — Опубл. 27.04.2009, Бюл. № 8.
9. Заявка на винахід, а200805004 UA, МПК⁸ А61К35/56, А61К31/66, А61Р9/00, А61Р11/00, А61Р15/00. Спосіб диференційованого одержання фізіологічно активних композицій із тканин морських молюсків рапанів / Даценко З.М., Комісаренко С. В., Кечун Лю (CN), Чекман І. С., Борода А. М., Луговська Г. Г., Канівець Н. В., Моїсеева Л. Г., Лівень Хань (CN); заявл. 18.04.2008.